

~~Però no és d'això que volia parlar: vos.~~
Vau, enton, a la hi, Fran, ~~amb~~ que vaig agafar un llibre de Raïnes.
No vaig llegir gaire. Passava horts de les tragèdies de Racine. Les
havia trobat en un vitatge vora la porta d'entrada, i les
havia, ves, ~~com~~ com una anima he descobert la meua l'ou
tercio. A més, així, me en calia anar a l'entrada de
la biblioteca. Era Fedra en va setena hora a tota,
després que el meus ulls topaven amb el ves, a l'hipòlit.

Madame, se n'oi per de sentiment, ni he
ni rídiel però així d'anonmenar "Madame" a ~~una~~ una
~~senyora~~ que jo imaginava amb tímica, tímica i horts
d'estàtua en va he tanta gracia que no he oblidat
més. Segurament veia el darrer que oblidat de Fedra.

Però no és d'això que volia parlar: vos. La cosa, i esdevingué
quan jo era habitual a la biblioteca i era subia perfectament
en seografia del catàleg, i el tunc per trobar el miller elc,
i tenia ni nacla i en he una la l'ou per de lector. Era per
e hi veia i a l'escalp dels llibres, les tantes, era delicia
tes.

No tenia, en el meu arborat d'estuciant, una magnífica

una panella, que, encara avui recordo amb empecament. D'una
llanda man, blana, i tapada ni ampla ni estreta, d'un
bell color de rosa, amb bandes de blava i blanelles ~~de~~ d'atenció,
sotia amb la maca al coll, a tall de vestit, amb la barba
colada, sollicitant de les solates de diàlic. Ara no ho ha
ria, és clar. Un dia, vanig propera, meta, va anar a la
biblioteca. Vanig amb una de bona hora, i el meu lloc passant
una taula de dos, en un recó fosc de poc tràfic, era llúria.
~~No recordo quants hi ha l'altre de nit, a la mateixa enfront del~~
men, a la mateixa taula, era també, de rompre. Era rar, perquè
aquells dies, acostumaven a omplir-se més aviat i que
les llargues hores de les tantes entrals. Tenia una mena
d'impaciència esperant el moment ~~per~~ de rompre que no
podia mancar de veure a veure - enfront meu, l'any 1968
que, ben segur, el temps ens tropitava en la rotació de taula
1. - la primera vegada - algun en els ulls del llibre per
no moure els dos a l'hora
— Perquè...

Quan el va conèixer, a la hi no era ve a parlar.
El considerava perfectament a tenir-lo vist a veure cada taula
a la biblioteca. Era una ~~cosa~~ t'imm i inoblidable. A la

vnit, com jo mateix, vejava els llibres i veia un parell
de tombs per la Rambla - mira, ^{el sempre} ~~el~~ de la Biblioteca, per
sua jo em veia el passat. Aquesta noia incògnita girava
el cap per mirar-lo millor. Però no calia que us digués
com era, encara que és probable que el coneixeu.

No se'n era molt vell. Però, positivament estava molt
enveïat. Maje i no massa alt, calava el cos encara amb
i canviava també amb ~~la~~ ~~cas~~ el genoll, mig pleionat,
com en un altre sent, abussant, d'ella para ment: Vestia
de nepe. Un altre amb la mala ha de veure amb un
i un bonet hert va huncia fèrbel. No amia pecant, i quan
tenia les mans de les butxaques mostrava uns dits,
Claps i vians, patidament rídic. Aquella tarda, a la
biblioteca, em vaig adonar també que havia una barreja
extraordinàriament petits, i els ungs de les mans molt
negliges.

El tenia davant meu, i malgrat que els ulls se m'obrien
ven de la par no per a esmar-lo. Va paratlla de la
dampantia ~~per a~~ ~~per a~~ una penombra xerda al seu costat.
El A. ~~de~~ ~~de~~

de bell antuvi semblava calb. Poc a poc es distingiren uns
cabells feres i xermellos, els cossos, derivant per un
hegema relatiu. ~~Als~~ als costats del crani - petit i allargat rati-
calment - els cabells eren més abundants, per ho que emtia-
simus. Tenia el front dur i corugat com una pell de
vespa. Uns ulls petits, amb males postures. No recordo ni
dria lenta. En un, en tot cas, muntades atenció. Com que
solament el veia de front tinc una imatge molt vaga
del seu nas. Veig, en canvi, uns salts, amb una boca
amb una sola bossa sota les labials, i una boca
gran amb llavis fins i ríllids, i una ~~nartra~~ nartra parell
de canines monstruoses. Tenia un mentó molt petit
a ~~petit~~ i reculat, més aviat a sota que en un.
Es unió com encara recordi clarament aquells - i al tres.
detalls de la seva persona. ~~Es que~~ Aquell home ni intessa-
ra encara menys tot, que jo no sabia q. Per una notes
d'un volum ~~per~~ personal que va dir-li una senye-
reta. Traduïa clava les notes en dos o tres llacs. Quantilla.

per a anar-me'n. Pel camí encara era clar. Era aquell
de irrefragable moment de l'hiem i em va semblar que era
menor a sentir esporgia els dures vint de les cases
i encenen els focs i les botigues. M'agradava als hores
i anar les botigues de la gran ciutat. No era un país
desolada i melis de veas dels decorats magnífics d'altres
vades que jo no consideraria nociu. Pells, armells de
catòlica pols avui als hemes i varietats d'argent
equips de vitadors pel les botigues. Veiem el
lentament m'acostava a la Rambla pel camí de
Firailler. Em anava-hi un país tanrossa la catòlica i veia que
per la mateixa raó i veia veia veia la Plaça de
Catalunya. M'agradava sentir-me una mica al marge de
la tanestada i un any que s'acaba pel passat central. Em
plena d'esperança i alhora a les riberes d'un riu i em va calma.
Restaurant, cançons i plor. Patrici per la primera volta que
veia veia minores i veia a la meua terra no en
veien. Tu heu en que tanquants a veure les veas
veia de vea i veia de vea per les veas unes unitades. M'em veien,

pecora impunda. L'edició allidat en alguna banda. On? Fim i tot alany
de condeure que el més notable era que me l'havia deixat a la
Biblioteca, ja corria desalenat ^{des de la guerra} i tantapensia endins. Les roques
d'aquest canei són ben estretes, i veu buscant, plenes
de gent. Jo corria per la calçada, com un vell, entre el
antimoniu, ~~la bicicleta~~. Feia tan poc temps, exacte, que
corria amb altres vivalls, pels canes i les plenes, i el
canes, més plàcids, de sa ment ^{ment nacional} ~~ment~~
~~sabia~~ ~~finca~~ no veia a ~~elles~~ ~~a~~ ~~elles~~. Les inces
canes Aman volia canes de pressa. No vol, no em donaria
vergonya de ~~correr~~, amb el mens puntatort ~~l'any~~, que en
tres mesos ja em m'eren mat, el men altre, i el men
buret. Però ~~ho~~ ~~no~~ que em advertia de per. No. Canes
de la ~~de~~ ~~Protes?~~ placa Nova canes del Bisbe. Altres vegades la
portada d'accés a la Biblioteca. No estava tançada. Van
mirar, aturant. me al cancell per veure allí. Travesat
el vestíbul ~~comença~~ a emillar l'ampla escala, ~~estava~~
simple i noble. La estava tranquil. ~~les~~ ~~impresada~~ Un can
arribat allí la impunda per no podia escapar. So me sense
passar pel men davant. Purava poc a poc, calm i ~~elles~~

parteixant encara de la mateixa casa. Aleshores s'edificà la
casa.
Vui pentin bessa el meu que baixava i mirant per l'ull del esca
van distingir l'altre estat i s'entenia i el l'incubible l'unt vent
del que hauria estat el meu, veï de l'ombra. Amb tot, continuava
va pujant. Ens toparem a la Obi, i destiàvem el meu i l'altre
a la parat, per la necessitat.
So el seria palplantat a ris caon, de ciistancia all'omen
repla, mil. l'ora, con pins, a asset. La mara hupanda emeria
amb els seus colors bonics, del març de a les veis
sel'aps de nollut. ~~En març a una mara hupanda~~
~~Vohia, sens d'altre dia al mara con per la a in se, l'eu~~
no li fon possible li escala estava mal il·luminada, i no
se ni ra en veu mella. To em vaig tornar veu l'ia, i veu
que ni la necessitat no ni hupen clavat al caon,
hauria pujat. L'home i ~~estava a~~ no es moria.
To, volia natura, no podia per imaginari el que
passava nel ven cap. En veu massa respecto - Un
dan que cleu a la. Mu nichene, Al'ika nische, Volhasant

No li veia ni els ulls. L'ala del homenet veia veia en el
ser nostre una zona de pensament que ambiença just al, ser
pòsmort, ducats. La elum venia de dalt. El temps s'equi-
valava amb una lentitud de, era terriblement lent.
A l'hi ~~havia~~ comença a baxar es sentia passes d'au
mit del nostre camí, en l'espai al blanc. No devia
per alguna cosa així com ~~els projectes de~~ reparació
d'un gest. Quin? ho ignora. El cas és que ell amb
una ~~monissada~~ mecànica i humana i èpica
d'automata a treure la bufanda del coll i me
ca presentat en silenci. Vm, agafen. La igualment mit
i mecànica. A mi em tremolava la mà.
I el home va deixar l'escala, amb els seus passos,
rítmics i rígids, acabat al panamà, sense girar-se en
retra, una mica més de pressa, potser, que el altres -
dies. ~~so ve una veu~~ Veia quedat-me al replà, esperant
que ~~un grup de noies~~ amb llibres i calculators, que
~~havia~~ de la hi ho el veia allunyar-se amb una
estranya barreja d'odi, d'admiració, i de pietat. Una colla
de noies que sortia de la biblioteca, amb llibres i ~~calcula~~

Tine va ~~tratar~~ en un dia - lo el va ~~de~~ seguir - va ser
plan no partit, entra al carrer.
Lo vaig anar a casa amb la Unifonada a la mar. Tola la
nit vaig deixar-la al baloi perquè litogues l'aire. En una
hora que heia de anar de penes, me atan per un
V. Verbe }